

Sygn. akt IV KO 65/20

POSTANOWIENIE

Dnia 20 sierpnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Motuk

w sprawie **K. C. (C.)**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 20 sierpnia 2020 r.,

wniosku skazanego

o wyznaczenie obrońcy z urzędu do sporządzenia i podpisania wniosku o

wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z

dnia 17 września 2015 r., sygn. akt II AKa (...),

utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w G. z dnia 7 maja 2015 r., sygn. akt IV K (...),

na podstawie art. 81 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł

odmówić skazanemu wyznaczenia obrońcy z urzędu.

UZASADNIENIE

K. C. został skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 7 maja 2015 r., sygn. akt IV K (...), utrzymanym w mocy w instancji apelacyjnej, za usiłowanie zabójstwa – tj. przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. i art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Postanowieniem z dnia 18 grudnia 2019 r., sygn. akt IV KO 132/19, Sąd Najwyższy, działając na wniosek skazanego, wyznaczył mu obrońcę z urzędu w osobie adw. P. S., Kancelaria Adwokacka w W. , w celu sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania albo sporządzenia opinii o braku podstaw do wniesienia wniosku o wznowienie postępowania. Obrońca ten opracował i przedstawił Sądowi opinię z dnia 13 stycznia 2020 r. stwierdzającą nieistnienie

przesłanek uzasadniających wznowienie postępowania karnego w sprawie K. C. , zakończony wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 17 września 2015 r., sygn. akt II AKa (...)

Zarządzeniem z dnia 25 lutego 2020 r., sygn. IV KO (...), odmówiono przyjęcia osobistego wniosku skazanego o wznowienie postępowania, wobec nieuzupełnienia braku formalnego w postaci sporządzenia i podpisania pisma procesowego przez adwokata lub radcę prawnego w określonym terminie. Zarządzenie to Sąd Najwyższy utrzymał w mocy postanowieniem z dnia 22 kwietnia 2020 r., sygn. akt IV KZ 13/20.

Pismem z dnia 20 maja 2020 r. K. C. zwrócił się do Sądu Najwyższego z prośbą o ustanowienie mu kolejnego obrońcy z urzędu celem wszczęcia postępowania wznowieniowego w tej samej sprawie .

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

K. C. otrzymał już w przedmiotowym postępowaniu karnym pomoc prawną z urzędu. Adw. P. S. po zbadaniu akt sprawy uznał, że nie zachodzą okoliczności, które mogłyby stanowić przesłanki wznowienia postępowania w tej sprawie. Opinia ta nie budzi wątpliwości co rzetelności oceny obrońcy, w związku z tym nie ma podstaw do podważenia jej wiarygodności.

Jeżeli skazany mimo to obstaje przy zdaniu, iż w niniejszej sprawie zaktualizowały się okoliczności wymienione w art. 540 lub 540 a i b k.p.k., do niego należy inicjatywa wskazania tych przesłanek oraz znalezienia podmiotu profesjonalnego do sformułowania i podpisania wniosku, inicjującego postępowanie wznowieniowe. Błędne jest przekonanie skazanego, że z możliwości wielokrotnego występowania z wnioskiem o wznowienie wynika prawo do każdorazowego otrzymywania pomocy prawnej z urzędu. Normy konstytucyjne oraz treść przepisów kodeksu postępowania karnego nie dają skazanym gwarancji wyznaczania kolejnych obrońców z urzędu, w sytuacji gdy dotychczasowi nie spełnili oczekiwań mandanta (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 grudnia 2016 r., sygn. akt IV KZ 69/16).

Jak słusznie wskazał już Sąd Najwyższy w sprawie z zażalenia skazanego, sygn. akt IV KZ 13/20, w sytuacji, gdy wyznaczony z urzędu obrońca wyraził

negatywną opinię odnośnie możliwości wznowienia postępowania w danej sprawie, powtórzenie przez skazanego tożsamego, opartego na takich samych podstawach, wniosku nie obliguje sądu do wyznaczenia skazanemu kolejnego obrońcy z urzędu (por. także postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 maja 2009 r., sygn. akt II Kz 23/09). Nie dochodzi przy tym do naruszenia prawa do obrony skazanego, skoro skazany otrzymał już wcześniej pomoc z urzędu w danej sprawie, w takich samych okolicznościach.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.